

Ankara 15.02.2023

DEPREMİN HUKUKSAL SONUÇLARI

I)DELİL TESBİTİ

Depremde normal yaşama dönülmesi öncelikli sorundur. Bu nedenle yıkılan veya hasarlı binaların enkazının, bir an önce kaldırılması istenir. Enkazın ortadan kaldırılması “deprem nedeniyle sorumlu tutulabilecek kişilere ilişkin delillerin yok edilmesi” tehlikesini doğurur.

Bu nedenle enkaz kaldırma işlemine başlanmadan önce yıkılan binaların ve yapıların “fen ve tekniğe uygun yapılmadığı” konusunda “karotların” alınıp saklanması gerekir. Karot, yıkılan binalardaki özellikle kolon ve kirişlerden alınan ve teknik incelemeye tabi tutulan (beton,çimento,kum, demir gibi) parçalarıdır.

Bu incelememizde kullanacağımız “bina” kavramından kasıt, barınma amacıyla yapılan inşaatlardır. Yapı ise bina dışında kalan insan eliyle yapılmış diğer imalat ve inşaatlardır.Örneğin;kanalizasyonlar,elektrik direkleri,barajlar,göletler,yüksek gerilim hatları,baz istasyonları gibi

İleride ileri sürülecek talepler ve başvurulacak yasal yollar için bunların yapılması “delil tespiti” ile mümkündür.

Delil tespiti, muhatabın bulunmasını gerektirmeyen ve dava niteliği taşımayan, kaybolması mümkün olan maddi olayların belirlenmesine yönelik bir usul işlemidir.Bu işlemin yapılmasında aşağıdaki olasılıklar düşünülebilir:

1)Deprem ölüm, yaralama gibi can veya mal zararına yol açtığından, o yerdeki Cumhuriyet Başsavcılıklarına bağlı savcılar bunu kendiliklerinden (re’sen), yani bir talep gerekmeden yapmak zorundadırlar. Yıkılan binalardan karotların alınması teknik uzmanlığı gerektiren bir iş olduğundan, Cumhuriyet Savcıları delil tespitini yaparken yanına bu işlerden anlayan mühendis gibi teknik kişileri alırlar.İlgili yapı ve binadan alınan karotlar,bina veya yapının kimliği ile birlikte saklanır.

Yaşadığımız depremde, binlerce bina ve yapı yıkıldığından ya da zarar gördüğünden,savcıların, hakimlerin ve teknik bilirkişilerin sayıları, ne kadar arttırılırsa arttırılsın, bunların tamamına kısa sürede ulaşmaları güçtür. Bu nedenle aşağıdaki diğer iki ihtimali düşünmek gerekir.

2)Delil tespitinin yapılacağı yerdeki mahkemeye başvurmak suretiyle talepte bulunulabilir. Görevli mahkeme hakimi de yanına teknik eleman olarak inşaat mühendisi bir kişi ya da kişileri almak suretiyle tespit işlemini gerçekleştirir.

Yine yaşadığımız depremde binlerce bina ve yapı yıkıldığından,hakimlerin sayıları ne kadar arttırılırsa arttırılsın, bu bina ve yapıların tamamına kısa sürede ulaşması güçtür.

Bu durumda aşağıdaki olanağı kullanma zorunluluğu doğar.

3)Delil tespiti kural olarak yukarıdaki iki yöntemden biriyle yapıldığında resmi nitelik taşır. Ancak yukarıda açıkladığımız nedenlerle sayıları sınırlı olduğundan Cumhuriyet Savcıları ve hakimlerin sayı itibariyle yetersiz olmaları nedeniyle “özel delil tespiti” yoluna başvurmak “hiç yoktan iyidir” kabilinden gereklidir.

Bu amaçla ilgili yarar sahibi zarar görenler veya yetkili vekilleri, yanlarına mühendis veya teknik uzmanlığı olan kişi veya kişilerle birlikte ,ilgili bina veya yapıdan, karot almayı sağlayacak parça ve kitleleri almalı, ilgili bina veya yapının kimliğini belirleyerek tutanak tutmalı, altını imza etmeleri, mümkün ise bunları yaparken ses ve görüntü kaydını da alıp saklamaları gerekir.

II)SORUMLULUK

1)BİNA VEYA YAPI SAHİBİNİN SORUMLULUĞU

Deprem sonucu bina veya yapı yıkıldığından ya da zarar gördüğünde,can ve mal zararı nedeniyle ortaya çıkan sorumluluk TBK.md.69 hükmüne dayanır.

Bu maddeye göre bina veya yapının verdiği zararlardan,bunların sahipleri, YAPIMINDAKİ BOZUKLUK VEYA BAKIMINDAKİ EKSİKLİĞİNDEN kusursuz olarak sorumludurlar.

Bu bina veya yapıda bir intifa veya oturma hakkı söz konusu ise, bu hakkın sahibi ise yapım bozukluğundan değil, sadece bakım eksikliğinden sorumlu tutulur.

Örneğin,deprem sonucu bir bina veya yapı yıkılmış, orada park etmiş bir otomobile veya komşu ev veya apartmana zarar vermişse, bu bina veya yapının sahibi doğan bu zarardan sorumludur.

Bina veya yapı sahibinin böyle bir sorumluluktan kurtulması, illiyet bağıni kesen sebebi yanıtlamak suretiyle mümkündür. Bu kişi, bina veya yapının zarara sebebiyet vermesinin sebebinin, giriş katındaki bir malikin, kolonları kesmesinden kaynaklandığını, kendisine ait bu ev veya bağımsız bölümü yapan yüklenicinin (müteahhidin) bunu projesine, imara,fen ve tekniğe aykırı yaptığını, binanın yapımında eksik demir ve çimento , deniz kumu kullandığını vs. kanıtlarsa sorumluluktan kurtulabilir.

TBK.md.69 bir kusursuz sorumluluk halidir. Kusursuz sorumlulukta kişi haksız fiilin beş koşulundan biri olan kusur konusunu tartışamaz, kusursuz olduğunu ileri süremez; ama zararın doğumu ile eylemi arasında illiyet bağıni kesen sebebin varlığını kanıtlayabilir. Verdiğimiz örnekte zarar, kolonları kesen bina veya yapıyı kullanan kişinin veya yükleniciden (yani üçüncü kişinin) ağır kusurundan kaynaklanmıştır. Üçüncü kişinin ağır kusuru ise illiyet bağıni kesen bir sebeptir.

Yukarıdaki örneğimizde bina veya yapı, intifa veya oturma hakkına sahip bir kişinin kullanımında ise, bu kişi, yapım bozukluğundan sorumlu tutulamaz. Bu nedenle bina veya yapının kim tarafından nasıl yapıldığı sorumlu tutulmasına neden olamaz. Bu kişiler sadece “bakım eksikliğinden” sorumlu tutulabilirler. Bu anlamda olmak üzere örneğin evin veya bağımsız bölümün eskiyen saçaklarını, camekanlarını tamir ettirmemiş, binanın duvarına monte ettiği reklam levhası,binanın çatısına monte edilen baz istasyonu depremdeki sarsıntı sonucu yıkılmış, üçüncü kişilere zarar vermişse, TBK.md.69 f.İI gereğince doğan zarardan sorumlu tutulabilecektir.

2)BİNA VEYA YAPIDA PROJEYE VE İMARA AYKIRI İŞLEMLERİ YAPANLARIN SORUMLULUKLARI

Bir bina veya yapı, projesine ve imara uygun olarak inşa edildiği halde, sonradan buna aykırı işlemler yapılmışsa, deprem nedeniyle bu kişilerin sorumlulukları gündeme gelebilir.

a)Bina veya yapıda projeye veya imara aykırı işlem yapılmasına örnek olarak, alan kazanmak amacıyla kolonların kesilmesi, açık balkonun kalıcı malzemelerle kapalı alana dönüştürülmesi, iç mekanlarda taşıyıcı duvarların kaçak olarak kaldırılması, binaya kat ilavesi, havalandırma ya da yangın

merdivenlerinin alan kazanılmak amacıyla bağımsız bölümlere dahil edilmesi gösterilebilir. Projeye aykırı bu işlemler yapılmasaydı, depreme rağmen zarara neden olmayacağı durumlarda, bu işlemleri yapanlar zarar görenlere karşı sorumlu tutulacaktır.

Projeye ve imara aykırı olarak yapılanlar, bizzat ilgili bina veya yapı sahibi tarafından gerçekleştirilmişse, bu nedenle doğan zararlardan bu kişiler TBK.md.69 gereğince sorumlu tutulacaktır.

Bu yapılanlaryükleniciler tarafından yapılmış, zarar bu nedenle doğmuşsa sorumluluk yüklenicilere ait olacak,bina veya yapı sahibi “üçüncü kişinin ağır kusuru nedeniyle” illiyet bağıni kesilmiş olması dolayısıyla sorumlu tutulmayacaktır.

b)Bina veya yapıda projeye ve imara aykırı işlemleri yapan yükleniciler yanında, yapı denetim firmaları da sorumlu tutulur.

Yükleniciler, bina veya yapının yapılması için kendisiyle sözleşme yaptığı,bina veya yapının sahibine karşı sözleşmeye aykırılık dolayısıyla sorumludur. Taraflar arasındaki sözleşme TBK.md.470 vd. hükümlerine tabi olan bir eser sözleşmesidir.

Yapı denetim kuruluşları da doğan zararlardan 4708 sayılı yasanın 3. maddesi gereğince ve TBK.md.61-62 gereğince müteselsilen sorumlu tutulacaktır.

c) Deprem nedeniyle zarara uğrayanlar, bina veya yapı sahibi değil, üçüncü kişiler ise bunların uğradıkları zararlardan da yüklenici ve yapı denetim kuruluşları TBK.md.49-76 hükümleri gereğince haksız fiil nedeniyle sorumludurlar. Buradaki üçüncü kişilerden kasıt, binadaki bağımsız bölümleri, sahibinden satın alan, bina veya yapıyı kiracı, kullanım ödöncü (ariyet) alan sıfatıyla kullanan kişilerin deprem sırasında zarar gören kişilerdir. Örneğin: Yıkılan binada M'ye ait olan binada kiracı sıfatıyla oturan kişi veya kişiler zarar görmüşse, haksız fiil hükümlerine göre yükleniciler ve yapı denetim kuruluşları sorumlu tutulacaktır.

d)Bina veya yapıların projeye ve imara aykırı olarak yapılması nedeniyle, bunlardan haberdar olduğu halde gerekli işlemleri yapmayan ilgili belediyeler de “hizmet kusuru” nedeniyle sorumludur. Bu anlamda olmak üzere proje ve imar dışı yapılara onay verilmesi,sonradan buna ilişkin aykırılıkların şikayet veya ihbar edilmesine karşın sessiz kalınması halinde,deprem nedeniyle zarar görenlere

karşı sorumluluk doğacaktır. Örneğin;dört kat bina inşaatı için onaylanan projeye karşılık beş kat inşaat yapılması, bina içindeki kolonların kesildiğinin şikayet veya ihbar edilmesine karşın sessiz kalınması, binada alan kazanılmak üzere projeye aykırı yapılar yapıldığının bildirilmesine karşın ilgili belediye imar müdürlükleri tarafından işlem yapılmaması halinde belediye'nin de diğer sorumlularla birlikte TBK.md.61-62 hükümleri gereğince müteselsilen sorumlulukları gündeme gelecektir.

e)İMAR AFFI NEDENİYLE DOĞAN ZARARLARDAN SORUMLULUK

İmar Affı, projeye ve imara aykırı olarak yapılan yapıların devlet tarafından kullanılmasının veya işletilmesine müsaade edilmesi, hukuk dışılıkların hukuka uygun hale getirilmesidir.

Yaşadığımız deprem afetleri nedeniyle geçmişte, defalarca,devletin en üst yetkililerinin halka "İmar Affı çıkardıklarına ilişkin müjde verdiklerini,bunların reklam aracı haline getirildiğini" tanıklık etmiş bulunuyoruz.

Bu uygulamalar ile kat sayısı, kolon sayısı, yapı malzemesi gibi fen ve tekniğe aykırı olan bina ve yapılar meşruiyet kazanmıştır. Bu tür fen ve tekniğe aykırılıklar basit bir depremde bile çok büyük can ve mal zararlarına neden olmuştur.

Devletin ve ilgili yetkili kurumların, bu tür bina ve yapıları yok edip, eski hale getirmesi, kullanılması veya işletilmesini yasaklaması gerekirken, tam aksine oturmaya ve kullanılmaya açılması bir hizmet kusurudur. Deprem nedeniyle bunların sebebiyet verdikleri zararlardan Devlet, hizmet kusuru nedeniyle sorumludur.

3) ZORUNLULUK HALİ VARSA YAĞMALAMADAN SÖZ EDİLEMEZ.

Deprem felaketini fırsat bilerek, boş bina ve yapılara girerek, depremzedelerin üzerindeki alarak soygun yapanlara "insan demek" mümkün değildir. Bunların eylemleri suç ve haksız fiildir. En ağır yaptırımlara tabi tutulmalıdır.

Ancak burada yağma sayılmayan, tamamen masum olan "zorunluluk halı" nedeniyle hukuka uygunluk sebebi üzerinde durmamız gerekir.

TBK.md.64 f.11 hükmüne göre:

"Kendisini veya başkasını açık ya da yakın bir zarar tehlikesinden korumak için diğer bir kişinin mallarına zarar verenin,bu zararı giderim yükümlülüğünü hakim hakkaniyete göre belirler".

Hukukta bu maddeye göre üçüncü kişilere karşı işlenen zarar verici eylemin "bir hukuka uygunluk sebebi" olduğu kabul edilmekte ve zarar verenin tam değil "hakkaniyet sorumluluğu" olduğu kabul edilmektedir. Özel hukuk açısından kabul edilen bu hukuka uygunluk sebebi TCK.md.25 f.11'de de hukuka uygunluk sebebi sayılmakta ve faile ceza verilmeyeceği kabul edilmiş bulunmaktadır.

Bu hükmün sonucu olarak deprem sonucu sokakta kalan kişinin kendisi veya üçüncü kişileri başka olanak bulunmadığı takdirde,dondurucu soğuktan korumak için boş bulunduğu bir binaya sığınması, oradaki gıda maddelerini tüketmesi,yakıtı,elektriği tüketmesi, enkazdan kurtardığı kişinin yaralarını sarması için yakındaki bir eczanenin camını kırarak pamuk, sargı bezi veya tampon gibi malzemeleri kullanması TBK.md.64 f.11 gereğince bir hukuka uygunluk sebebidir. Ancak buradaki hukuka uygunluk sebebi, haklı savunmadan (meşru müdafaa) farklı olarak tam bir sorumsuzluğa değil, verilen zararın hakim tarafından hakkaniyet gereği uygun görülecek tazminatla sınırlı bir sorumluluğa neden olabilir.

4) DEPREMİN BORÇ İLİŞKİLERİNE ETKİSİ

Deprem öngörülemez ve karşı konulamayan bir doğa olayı olup, eylemle zarar arasında illiyet bağı kesen üç sebepten (mücbir sebep,zarar görenin ağır kusuru, üçüncü kişinin ağır kusuru) birisi olan mücbir sebeptir.

Bir borç ilişkisinde, borçlu taraf edimini yerine getirmediği takdirde, borcu aynen ifa ile yükümlü tutulabileceği gibi, alacaklının bu yüzden uğradığı zararını tazmin etmekle de yükümlüdür.Ancak borçlunun edimini yerine getirmemesi kendi kusurundan ve eyleminden değil, depremden kaynaklanmışsa, alacaklı borçludan edimin aynen ifası imkansız hale gelmişse, edimin ifasını,edimin aynen ifası halen mümkün ise gecikmiş ifa nedeniyle doğan zararının tazmin edilmesini talep edemez. TBK.md. 136 bu konuyu "İfa imkansızlığı" kenar başlığı altında düzenlemiş, TBK. 137 ise "geçici ifa imkansızlığına" yer vermiştir.

Örneğin;satıcı S, alıcı A'ya 07.01.2023 tarihinde satım konusu malı teslim etmeyi üstlenmiştir. 06.02.2023 tarihinde meydana gelen deprem sonucu teslim etmesi gereken satım konusu yok olmuş, temin edilmesi de mümkün değilse, S,A'dan bunların halen ifa edilmesini (teslim edilmesini) talep edemez. Buna

karşılık bu örnekte S satım konusu malı 04.02.2023 tarihinde teslim etmiş, A bunun bedelini 07.02.2023 tarihinde ödemeyi üstlenmiş ise 06.02.2023 tarihinde meydana gelen depreme rağmen satış bedelini ifa etmesi imkansızlaşmamıştır. Ancak A bu durumda deprem nedeniyle “edimi ifa güçsüzlüğüne düşmüşse” edimini ifa etmesi için mahkemeden “yeni koşullara uygun olarak uyarılma” talep edebilecektir.

5)ZAMANAŞIMI

a)Bina veya yapı sahiplerinin proje ve imara aykırı olarak yaptıkları yapılar nedeniyle üçüncü kişilerin (kiracılarının, yoldan geçen vatandaşın, park etmiş olan motorlu aracın) uğradıkları zararlardan doğan sorumluluğu TBK.md.69 hükmüne dayanan “kusura dayanmayan bir haksız fiil sorumluluğudur”.

Yine yüklenicilerin proje ve imar dışı yaptıkları bina veya yapılar nedeniyle,yapı denetim kuruluşlarının üçüncü kişilerin uğradıkları zararlardan sorumlulukları da bir haksız fiil sorumluluğudur.

Haksız fiillerde zamanaşımı süresi TBK.md.72’de hükme bağlanmıştır. Bu hükme göre:

aa)Kısa zamanaşımı,zarar görenin “zararı ve sorumluyu öğrendiği tarihten itibaren iki yıldır”.

bb)Zarar gören, zararı ve sorumluyu daha geç öğrenmiş olsa ile, zamanaşımı olay tarihinden itibaren on yıldır.

cc)Sözü edilen sorumlu kişilerin eylemleri “aynı zamanda suç teşkil etmekte ise, tazminat davası için de daha uzun olan ceza davası zamanaşımı” süresi uygulanır.

Deprem nedeniyle ölüm veya yaralanma “aynı zamanda taksirle ölüme veya yaralanmaya sebebiyet verme” suçunu oluşturduğundan, bu suçlar için TCK. nda öngörülen iki veya on yıldan daha uzun olan ceza davası zamanaşımı süreleri tazminat davaları için de geçerli olacaktır.

b)TBK.md.72’nin düzenlemesi karşısında deprem nedeniyle doğan zararlardan sorumlu tutulananların “bina veya yapıyı yaptıkları tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra”artık sorumluluğun zamanaşımına uğradığı ileri sürülebilir.

Ülkemizde yaşadığımız 1999 depreminden sonra açılan davalarda, davalılar bu savunmayı yapmışlardır. Ancak Yargıtay bu konuda vermiş olduğu kararlarında:

“Deprem nedeniyle can ve mal kaybına yol açan zarar verici eylemlerde, haksız fiilin unsurlarından zarar unsurunun bina veya yapının yapıldığı anda değil, deprem olayının gerçekleştiği anda doğduğundan, zamanaşımı süresinin deprem olayından itibaren başlayacağı” kabul edilmiştir.

Bu kararların burada teorik tartışmalarını yapmayacağız.

Bu kararlar karşısında deprem nedeniyle sorumlu tutulan kişilerin doğan zararlardan dolayı sorumlulukları 06.02.2023 tarihinden itibaren başlayacaktır. Buna göre zarar görenlerin “zararı ve sorumluyu öğrendiği tarihten itibaren iki yıl; 06.02.2023 tarihinden itibaren on yıl, sorumluların eylemi aynı zamanda suç teşkil ettiğinden, ceza yasalarının bu suç için öngördüğü daha uzun ceza davası zamanaşımı süresi esas alınacaktır.

c)Yüklenicilerin haksız fiil sorumlulukları dışında, sözleşmeden kaynaklanan sorumlulukları da gündeme gelebilir. Örneğin;bir arsanın sahibi, bina veya yapı yapılması konusunda bir yüklenici ile bedel ya da kat karşılığı inşaat sözleşmesi yapmış, depremde binanın proje ve imara aykırı olarak yapıldığı ortaya çıkmışsa, arsa sahibi bu yüzden uğradığı zararlarının tazmin edilmesini aralarında “eser sözleşmesine” dayanarak yükleniciden talep edebilecektir.

Eser sözleşmesiyle ilgili TBK.md.478 hükmüne göre:

“Yüklenici ayıplı bir eser meydana getirmişse,bu sebeple açılacak davalar, teslim tarihinden başlayarak, taşınmaz yapılar dışındaki eserlerde iki yılın; taşınmaz yapılarda ise beş yılın ve **YÜKLENİCİNİN AĞIR KUSURU VARSA, ayıplı eserin niteliğine bakılmaksızın yirmi yılın geçmesiyle zamanaşımına uğrar**”.

Deprem sonucu yıkılan bina veya yapılar nedeniyle, bunların sahiplerinin uğradığı zararlar, bina veya yapının proje ve imara aykırı olduğu yapıldığı tespit edildiğinde, bunlar YÜKLENİCİNİN AĞIR KUSURU ile yapıldıklarından zamanaşımı süresi,bina veya yapının tesliminden itibaren yirmi yıldır.

Bina veya yapı sahiplerine karşı, deprem nedeniyle sorumlu tutulan kişilerin sorumluluklarının sözleşme zamanaşımı yerine haksız fiil zamanaşımına tabi tutulması da mümkündür.

Bu durumda yukarıda haksız fiil zamanaşımı süreleri konusunda yaptığımız açıklamalar sözleşme nedeniyle sorumlu tutulan kişiler için de geçerlidir. Zira:

TBK.md.60 hükmüne göre:

“Bir kişinin sorumluluğu,birden çok sebebe dayandırılabiliyorsa hakim,zarar gören aksini istemiş olmadıkça veya kanunda aksi öngörülmedikçe,zarar görene en iyi giderim imkanı sağlayan sorumluluk sebebine göre karar verir”.

Bina veya yapıları zarar gören sahipleri, sorumlu kişilerin eylemlerinin aynı zamanda haksız fiil oluşturmaları nedeniyle, sözleşme zamanaşımı yerine haksız fiil zamanaşımının uygulanmasını talep edebilirler.

d)Yapı Denetim Kuruluşlarının Sorumluluğunda Zamanaşımı

4708 sayılı Yapı Denetim Hakkında Kanun , 3.maddesinde:

Bu kuruluşların sorumlulukları hakkında:

“.....yapı kullanma izninin alındığı tarihten itibaren, yapının taşıyıcı sisteminden dolayı onbeş yıl; diğer kısımlardan dolayı ile iki yıl” olduğu yönünde bir düzenleme getirmiştir.

Bu düzenleme özel bir hüküm niteliği taşımakta olup, TBK.md.72’den farklıdır.

Sözünü ettiğimiz 3.maddede yapı denetim kuruluşlarının sorumluluklarının “yapının taşıyıcı sisteminden dolayı onbeş yıl” olduğunu kabul etmiştir. Bu düzenleme karşısında, bu kuruluşlar için yukarıda haksız fiil zamanaşımına ilişkin hükümlerin uygulanmasının güç olduğunu düşünmekteyim.

6)DEPREM NEDENİYLE MİRAS SORUNLARI

Bize bu konuda yöneltilen soruların büyük bir kısmını “depremde hangisinin önce hangisinin sonra öldüğünün tespit edilemediği durumlarda” mirasçıların kimler olduğuna ilişkindir.

Örneğin;baba B, kızı K, depremde ölmüştür. K’nın geride kocası A ile çocukları E ve F kalmıştır. Acaba K’nın mirasçıları kimlerdir?

Depremde cansız olarak çıkartılan kişilerin hangisinin önce, hangisinin sonra öldüğünü tespit etmek mümkün görünmemektedir.

TMK.md.29 f.II hükmüne göre:

“Birden fazla kişiden hangisinin önce veya sonra öldüğü ispat edilemezse,hepsi aynı anda ölmüş sayılır”. Öğreti ve Yargı kararlarında buna “birlikte ölüm karinesi” denilmektedir.

Bu durumda aynı anda öldüğü kabul edilen kişiler birbirlerine mirasçı olamayacaklardır.

Yukarıdaki örneğimize dönecek olursak.

Örneğimizde,depremde baba B ile kızı K’nın enkazdan cansız bedenleri çıkartılmıştır. Bu durumda kızı K, baba B’nin mirasçısı olamayacaktır. Baba B’nin mirası, kızı K’nın çocukları E ve F’ye yani torunlarına ait olacaktır. Zira TMK.md.495 f.II hükmüne göre:

“Mirasbırakandan önce ölmüş olan çocukların yerini,her derecede halefiyet yoluyla kendi altsoyları alır”.

Maddedeki “mirasbırakandan önce ölmüş olma” hali, birlikte ölüm karinesinde “mirasçılığına engel olma halini” de kapsar.

Baba B’nin kızı K, onunla aynı anda öldüklerinden, babasına mirasçı olamayacak.TMK.md.495 f.II gereğince babasından önce ölmüş sayılacak, B’nin tüm mirası torunları E ve F’ye kalacaktır. K’nın kocası A, B’den miras alamayacak; sadece karısı B’nin terekesine mirasçı olabilecektir.

Buna göre bu olayda B’nin mirası torunları E ve F’ye kalacak.

K’nın mirasının $\frac{1}{4}$ ’ü kocası A’ya, $\frac{3}{4}$ ’ü ise çocukları E ve F’ye intikal edecektir.

Bu örneğimizde baba B’nin önce, kızı K’nın sonra öldüğü tespit edilebilirse koca A ile çocuklar E ve F, K’ya babası B’den intikal eden mallarla birlikte mirasçı olabilecekler; A bunların $\frac{1}{4}$ ’ün, E ve F ise $\frac{3}{4}$ ’ün elde edecektir.